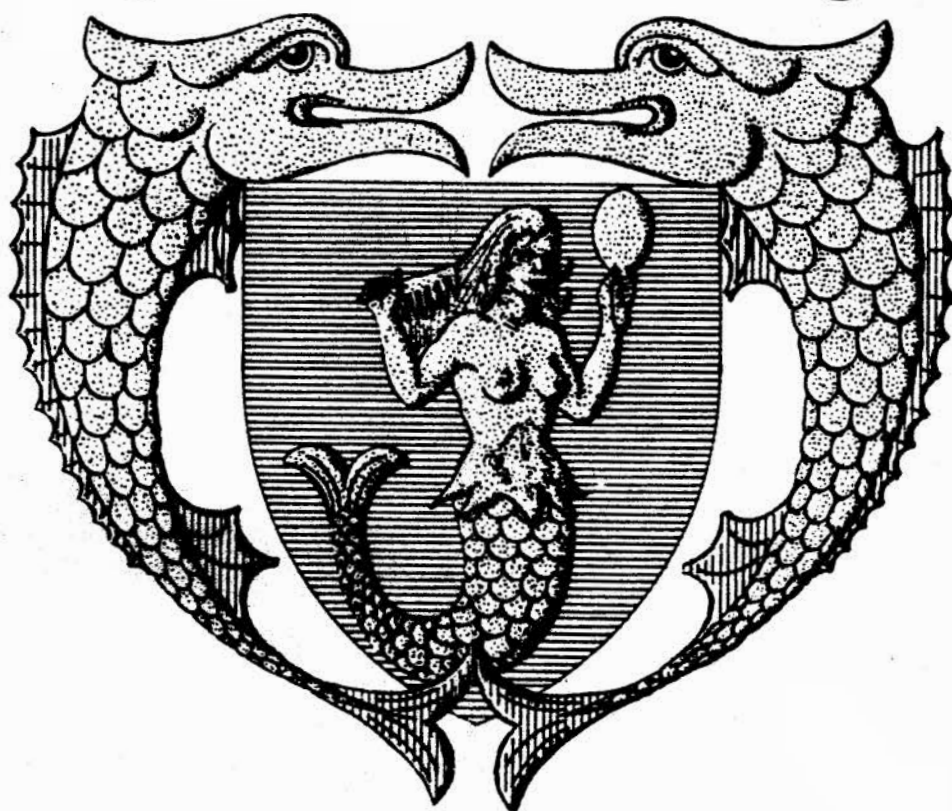

't Meerminneke

**(van) Meirhaeghe's
Familiecontactblad**

1 juni 1987

Beste Familieleiden

Weer of geen weer, hier zijn we weer! Met het zomernummer dan nog wel! En de lente is nog niet begonnen, zegt u. Inderdaad, die hebben de vier nieuwe BRT-weermannen -of onweermannen- voor alle gemak maar overgeslagen. Laat ons hopen dat er zonnige dagen in het verschiet liggen, want in dit extra-dikke meerminneke presenteren wij u "De Van Meirhaegheroute". Een toeristische dagtrip die loopt over Waregem, Wortegem, Ooike, Wannegem, Huise, Mullem, Lede, Oudenaarde, Bevere, Moregem, Petegem, Elsegem, Anzegem en Tiegem : de dorpen waar de Van Meirhaeghes tot bij het begin van deze eeuw gewoond hebben. Een tocht doorheen ons familiaal verleden én door een zonder meer prachtige streek. Daar moet u zeker een vakantiedag voor uittrekken.

In dit nummer vindt u verder een tweede bijdrage omtrent de huwelijksgewoonten van onze voorouders. Na het 'voorhuwelijks-paren' van de vorige keer, hebben we het dit keer over de 'seizoen- of maandschommelingen' bij de huwelijksluiting. In mensentaal : welke maanden genoten de voorkeur om te trouwen, welke niet en waarom?

Vervolgens stellen we u voor aan een 16de-eeuwse stamgenoot, een bastaard-Meirhaeghe die de welluidende naam 'Hercules' droeg. In de rubriek 'familienieuws' behandelen we tenslotte omstandig een tak van onzen boom, waartoe een aantal leden van onze familievereniging behoren.

Tot in het najaar dan maar en misschien lopen we mekaar wel tegen het lijf langs de Van Meirhaegheroute...

uw stambewaarders :

Herman Meirhaeghe
A. Latourstraat 31
9218 Ledeberg-Gent

Jan Meirhaeghe
Europastraat 15
8770 Ingelmunster

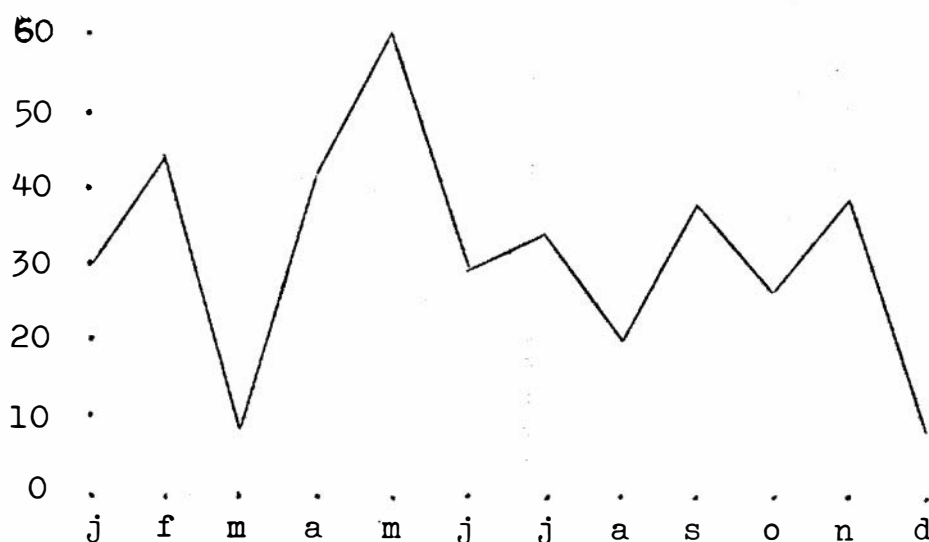
FEBRUEMBER ? JANUAPRIL ?
 WANNEER ZEG JIJ MIJ : JA IK WIL

In Meermin-25 hebben we ons een idee gevormd omtrent het "voorhuwelijks-paren" van onze stamgenoten in de 17de en 18de eeuw. We konkludeerden dat gemiddeld één huwelijk op acht "van moeten" werd ingezegend. Dit keer bekijken we het huwelijk vanuit een ander gezichtspunt. In onderhavige bijdrage stellen we ons vragen over de seizoen- of maandschommelingen bij de huwelijksluiting. Werden de huwelijken gelijkmatig over alle maanden van het jaar gesloten of genoten bepaalde maanden de voorkeur? Werd er de ene maand meer gehuwd dan de andere en, zo ja, waarom? De antwoorden op deze op het eerste gezicht niet relevante vragen leren ons heel wat over de voorvaderlijke mentaliteit en de gebruiken rond het huwelijk.

Voor de periode 1600-1800 hebben we 379 Van Meirhaeghe-huwelijken uit het Oudenaardse in rekening gebracht. Rekenkundig zouden we dus gemiddeld 31 à 32 huwelijken per maand moeten noteren ($379:12=31,5$). Het totaal wordt echter als volgt over de twaalf maanden verdeeld :

januari	: 30	juli	: 34
februari	: 44	augustus	: 20
maart	: 8	september	: 38
april	: 41	oktober	: 27
mei	: 60	november	: 39
juni	: 30	december	: 8

Grafisch voorgesteld vormen deze cijfers het onderstaande hooggebergte :

We zien onmiddellijk dat de huwelijksluitingen allesbehalve gelijkmatig over het hele jaar gespreid zijn. Hoge pieken en diepe dalen volgen mekaar als de cols van een Alpenrit uit de Tour de France.

De vier pieken situeren zich in de maanden februari, mei, september en november.

De drie dalen vallen in de maanden maart, augustus en december.

Proberen we dit "matrimogram" te interpreteren en enig commentaar te leveren bij al die hoogten en laagten, bij al die ups en downs.

Hoe zijn die drie dieptepunten te verklaren? De maanden maart en december vormen, met slechts tweemaal acht huwelijken, twee absolute dalpunten. Het is niet toevallig dat deze maanden ongeveer samenvallen met de vasten en de advent. Deze periodes, die het hoogfeest van Pasen en Kerstmis voorafgaan, werden door de kerkelijke overheid niet geschikt bevonden tot het vieren van bruiloften. Het waren periodes van penitentie en devotie, van vleesderven, zowel aan tafel als in bed. In de "Catechismus of Christelijke Leering ten gebruike der katholieke jonkheid en andere geloovigen", lezen we het antwoord op de vraag: "Waarom laat de heilige Kerk de huwelijken niet toe in den advent en den vasten?". Het antwoord luidt: "Omdat het tijden zijn van boetveerdigheid en godsdienst, dewelke, door de blijdschap die op de bruiloften gemeenlijk geschiedt, belet worden." "Gemeenzame Onderwijzingen en Avondlezingen", een stichtelijk boek uit 1863, schetst de gevaren waaraan de genodigden op trouwfeesten blootgesteld worden: "Eindelyk, begint de bruiloft, waer er meermaels maer al te veel misbruiken plaets hebben. De bruiloft voor de getrouwen en voor al de persoonen van hunne familie is eene zeer **belangryke** zaak; en men kan niet neerstig en niet te voorzigtig te werk gaen om alle gelegenheid van zonde te vermyden. Ongetwyfeld is het toegelaten zich op eene betamelyke wyze te verzetten; maer men moet met de grootste zorgvuldigheid vlugten al wat de palen van eene geoorloofde en zuivere vreugd zou kunnen te buiten gaen. En zoo is het geenszins prysbaer te dansen en te springen en een groot deel van den nacht in eten en drinken over te brengen. Dansen op eene bruiloft is geene zonde, zegt men dikwyls; dat is mogelyk, maer de biechtvaders zyn niet altyd van dit gedacht, zy weten beter wat er van is. De bruiloftsmaeltyd die gewoonlyk veel te lang duert en al te kostelyk is, geschiedt ook niet altyd gelyk het zou moeten zyn; en de overdaed in eten en drinken, die er maer al te dikwyls gedaen wordt, is alsdan geene mindere zonde dan in andere omstandigheden. 't Is als men te veel eet en te veel drinkt, dat men in die andere buitensporigheden valt welke maer al te gemeen zyn in de bruiloftsfeesten. Zoo dan: Godsdienst, eerbied, zuivere en eerbare vreugd: ziedaer wat er boven op de feestkaart van eene christene bruiloft staen moet." (citaat pag. 201).

Eten en drinken, dansen en springen... zo "lustig" ging het er inderdaad aan toe op bruiloftsfeesten. Pieter Bruegel heeft het allemaal vereeuwigd. Karel Van Mander vertelt dat de meester zich vaak onder de deelnemers van landelijke feesten mengde: "Hier hadde Bruegel zijn vermaeck, dat wesen der boeren in eten, drincken, dansen, springen, vrijagien en ander kodden te sien, welck dingen hij dan seer sluchtigh en aerdigh wist met verwen nae te bootsen". Voor mij ligt de reproduksie van Bruegels schilderij "De Dans van de Bruid" (1566). Alle hiervoor beschreven "buitensporigheden" krijgen hier gestalte: een op de tonen van de doedelzak wervelende bende van dansende boeren waarin de bruid uit de titel van het werk nauwelijks te onderscheiden is; een feestvarken dat een respectabele kruik wijn of bier soldaat maakt; een vrijpostig-zoenend paartje... Wein, Weib und Gesang, dingen waarvan men zich moest onthouden, zeker in de advents- of vastentijd. In tegenstelling tot de voorschriften omtrent de voorhuwelijkse sexualiteit, werden de verbodsregels in verband met de huwelijks-sluiting tijdens deze periodes stipt nageleefd. Slechts 4% (2 x 2%) van ons totaal aantal huwelijken werd "in tempore clauso" of in de "beloken tijd" gesloten. Daarvan werd in de huwelijksakte stevast melding gemaakt, bvb: Ouwegem, 26 maart 1775: contraxerunt matrimonium in tempore clauso: Petrus Franciscus Vander Schelden en Alberta Van Meirhaeghe.

Waar de dieptepunten tijdens de maanden maart en december vanuit godsdienstig-kerkelijk oogpunt kunnen verklaard worden, schuilen achter de terugval in augustus sociaal-ekonomische motieven. Onze voorouders uit de 17de en de 18de eeuw leefden in een agrarische maatschappij en zelfs een hedendaagse stadsmus weet dat augustus -de oogstmaand- voor de landbouwer een heel drukke maand is. Er was geen tijd om uitgebreid te feesten, zeker niet in een landbouw-maatschappij. Dat er toentertijd inderdaad "uitgebreid" bruiloft gevierd werd, bewijst de verordening van Keizer Karel uit 1531, die tot in de 18de eeuw meermaals bekrachtigd werd. Daarin werd gesteld dat bruiloftsfeesten niet langer dan twee dagen mochten duren en dat er slechts 40 genodigden mochten zijn. Niet langer dan twee dagen? Inderdaad! Trouwfeesten duurden vaak meerdere dagen (!), waarbij zowat het hele dorp was uitgenodigd... Het is duidelijk dat dergelijke festiviteiten dagenlang het hele ekonomische leven lamlegden en dat werd ook door de wereldlijke overheid niet langer getolereerd. Voor het ontluikend kapitalisme betekende "time" immers veeleer "money" dan "honey". Hier kon de kerkelijke moraal een bondgenootschap sluiten met de burgerlijke arbeidsethiek : volgens de eerste waren feesten namelijk "gelegenheden tot zonde"; volgens de ander "tijd- en dus geldverlies". In gemeenschappelijk front werd geprobeerd aan deze festiviteiten, waartoe ook de bruiloftsfeesten gerekend mogen worden, paal en perk te stellen, tot meerdere glorie van God of van de mammon.

Bekijken we nu de vier pieken uit onze grafiek : februari, mei, september en november.

De februari- en novemberpiek moeten we zien in het licht van de onmiddellijk volgende vasten- en adventsperiode. Onze voorouders wilden blijkbaar nog vlug trouwen alvorens de verbodsperiodes ingingen. In september worden de huwelijken ingezegend die wegens de drukke zomertijd waren uitgesteld. De boerkens dansten dus van vreugd'en plezier, als d'oogst was binnengereden.

En dan rest er nog de absolute piek in de meimaand (16%). Een rationele verklaring daarvoor luidt dat de pacht- en dienstkontrakten eind-april, begin mei vervielen. Of vertaalt zich hier ook een natuurfenomeen? In mei leggen alle vogels namelijk een ei en misschien voelden onze voorzaten ook die drang om uitgerekend in de meimaand een nestje te bouwen? Een onbekend Vlaams dichter uit de 16de eeuw associeerde "mei" ook al met "minnen" :

die mey die ons de groente geeft
doet meenich mens verblijven
maer die int minnen onlust heeft
verheught tot geen en tijen

Onze Van Meirhaeghes hadden blijkbaar -gezien de meipiek- wel degelijk "lust int minnen", net als hun tijdgenoten trouwens. Want het weze tenslotte nog gezegd dat onze bevindingen in verband met de seizoenschommelingen bij de huwelijksluiting, overeenstemmen met de resultaten van breed opgezette onderzoeken, zoals die door de Hr. C. Vandenbroeke gepubliceerd worden in zijn boek "Vrijen en Trouwen van de Middeleeuwen tot heden".

We beëindigen deze bijdrage met de eerste strofe van een middeleeuws "meilied", waarin een jongeling als teken van zijn liefde, de meiboom onder het venster van zijn meisje wil planten :

Schoon lief, hoe ligt gij hier en slaapt
In uwen eersten drome
Wilt opstaan en den mei ontvaan
Hij staat hier al zo schone.

Om in de sfeer te blijven onderteken ik dan ook als : H. Mei-rhaeghe.

Van een krachtpatser zeggen we : " 't is nen echten hercule". In die zegswijze klinkt de naam nog na van de Romeinse halfgod Hercules, die inderdaad uit de verhalen naarvoor treedt als een soortement John Massis. Hercules op zijn beurt is de Romeinse heruitgave van de beroemde Griekse held Herakles, die volgens de mythologie twaalf straffe stoten op zijn palmares heeft. Deze laatste werd als bastaardzoon geboren uit een buitenechtelijk slippertje van oppergod Zeus met de aardse schone Alkmene. En Hercules Van Meerhaeghe - hoor ik u vragen- Wat heeft die, afgezien van zijn voornaam, met die mythologische figuren te maken? Of-ie ook een geweldenaar was? Weten we niet. Doch met zijn naamgenoten deelt hij ook het bastardschap. Vandaar dus. Overigens heeft het heel wat speurwerk gevergd om Hercules Van Meerhaeghe te identificeren. Jaren terug vond vader zijn naam in een boek uit de vorige eeuw. (1) Alleen zijn naam. Meer niet en niets méér. Pas onlangs konden we uitmaken hoe de vork aan de steel, hoe zijn twijg aan onze boom zit. Bij het oplossen van dit raadsel voelden we ons een beetje als die andere voornaamgenoot... als Hercule Poirot, u weet wel, de detective uit de romans van Agatha Christie. We ontmaskerden de dader : de vader van Hercules was Joos Van Meerhaeghe, een ons bekende stamgenoot uit de 16-de eeuw.

Joos Van Meerhaeghe werd omstreeks 1480 geboren als zoon van Fransoys Van Meerhaeghe. Fransoys was de eerste naamgenoot die bakermat Wortegem verliet om zich binnen Oudenaarde, "up den Meynaert", te vestigen. Het landelijke geboortedorp was te klein geworden voor deze ambitieuze stamgenoot die hoog de sociale ladder opklom. Hij behoorde in 1488 tot de 24 rijkste inwoners van de kasselrij -dit is het toenmalig arrondissement- Oudenaarde. Zijn talrijke kinderen en kleinkinderen vonden hun huwelijkspartner in de aristokratische kringen van de stad (de families Vande Kerckhove, Tsantele, Decrits, Wittebrood, Cabilliau, Dilmeere etc.) en "maakten het", zoals men dat zegt.

Joos Van Meerhaeghe huwde omstreeks 1510 met Catharina 'sVos of Devos. Uit dit huwelijk werden twee zonen en een dochter geboren :

1. Jan Van Meerhaeghe. Hij huwde met Joosinckin 'sVos, dochter van Loys Devos, een verwante van zijn moeder. Voor zover we weten bleef dit huwelijk kinderloos. Van hen vonden we te Oudenaarde althans geen kinderen terug. Het is echter mogelijk dat Jan naar Antwerpen uitweek en dat aldaar nog nakomelingen geboren werden. In 1540, 1544 en 1551 kreeg hij namelijk van het Oudenaards stadsbestuur toestemming om te Antwerpen te verblijven. Het zou kunnen dat hij, samen met zijn schoonbroer, in de wolhandel zat en dat we zijn verblijf in de metropool in dat licht moeten zien. Zijn schoonzuster, Joanna 'sVos, gehuwd met Jan Dilmeere, overleed in 1544 te Antwerpen en haar "staat van goed" vertelt ons dat Dilmeere inderdaad wolhandelaar was. Jan Van Meerhaeghe overleed na 1571.
2. Meester Joos Van Meerhaeghe. Hij werd priester en was omstreeks 1565 "cureet" van Wannegem, een dorpje in de buurt van zijn geboortestad Oudenaarde. Hij overleed "in de Borch" te Pamele-Oudenaarde omstreeks 1571.
3. Clara Van Meerhaeghe. Zij huwde een eerste maal met Jan Van Hoo-landt en een tweede maal met Martin Fillier of Feyliers. Clara Van Meerhaeghe overleed omstreeks 1554 "up de nederstrate" te Oudenaarde.

Wat vader Joos precies deed voor de kost, weten we niet. Hij was in ieder geval een gegoed burger. Een hele reeks schuldenaars, aan wie hij geld had geleend, stond bij hem in het krijt. Hij bezat eigendommen te Wortegem, Nokere en Kruishoutem en te Oudenaarde zelf bezat hij meerdere huizen. In 1538 kocht hij een huis in de Neerstraat en in 1540 woont hij "up de Hoochstraete up de westzijde nefens zuijtwachts tzwarte lieukin". Wat weten we nog meer van hem? Dat hij lid was van de Sint-Jorisgilde der schutters (1512); dat hij als ambtenaar optrad bij verkopen (1531) en dat hij in 1539, tijdens de opstand, als "tiendeman" aan het hoofd stond van een burgerwachtpeloton dat voor rust en orde moest zorgen in de sector "tussen Burchpoorte ende Baerchpoorte".

Zijn echtgenote, Catharina 'sVos, overleed te Oudenaarde in de Neerstraat omstreeks 1556. Een jaar later hertrouwt Joos Van Meerhaeghe op hoge leeftijd -hij is dan bijna tachtig jaar!- met Jonkvrouwe Marie Lots. Op 24 december 1557 passert hun "kontract van huwelijcke ende vereyneghen bandt" voor de stadsmagistraat. Daarin wordt onder meer bepaald wat er moet geschieden wanneer het "huwelijck tusschen hen beede bijder heligher kercken sorteert in effecte" (2). Uit dit bed werden geen kinderen geboren. Joos Van Meerhaeghe overleed te Oudenaarde omstreeks 1564.

Een tekst uit 1558 leert ons dat Joos, tijdens zijn eerste huwelijk, een buitenechtelijke verhouding heeft gehad die resulteerde in de geboorte van een bastaardzoon. Een zoon die hij de zeer ongewone voornaam Hercules meegaf. Die naamkeuze kan erop wijzen dat Joos Van Meerhaeghe een ontwikkeld man was die weet had van de klassieke cultuur. Hij was in ieder geval trendgevoelig, toen hij voor zijn bastaardzoon een naam koos uit de Romeinse mythologie. Want vergeten we niet dat we ons hier in volle Renaissancetijd bevinden: een periode waarin de Grieks-Romeinse cultuur een hergeboorte, een ware revival beleefde.

Lezen we nu die bewuste tekst die ons uiteindelijk opheldering bracht over de afstamming van Hercules Van Meerhaeghe. Op 4 april 1558 verscheen Joos Van Meerhaeghe voor de schepenen van Oudenaarde om een schenking te laten registreren. We citeren: "Joos Van Meerhaeghe fs. Frans gheeft by desen, in vorme van testamente, (aan) Hercules Van Meerhaeghe zijnen bastaerden zone, de somme van 16 ponden groot ende bovendien zijnen besten keirle bij zijn overlijden."

Verder wordt gestipuleerd dat die 16 ponden zullen "wederkeeren" naar de wettelijke erfgenamen van Joos, indien Hercules "deser werelt overlede zonder ghetraut hoer van zijn lichaeme" d.w.z. indien Hercules kinderloos overleed. (3)

Bastaarden deelden niet mee in de erfenis -ook Hercules wordt in de erfdelingen nergens genoemd- doch ze werden door de vader vaak, bij testament, met een schenking bedacht. Zestien ponden groot en een keirle of overkleed (4): een niet gering bedrag, doch alles bij mekaar toch geen fortuin. Hercules erfde echter nog iets. Iets wat minder tastbaar, doch veel kostbaarder was, meer bepaald de naam én de faam van zijn vader en diens familie. Bastaarden uit een gegoed milieu kwamen niet aan de zelfkant van de maatschappij terecht. Ze werden niet genegeerd, verstoten of tot een armoedig bestaan gedoemd. Integendeel. Hercules Van Meerhaeghe overtreft zelfs veruit zijn "wettige" halfbroer en -zuster, bij de keuze van een echtgenote. Hij huwt namelijk met Anna de Brune, een dochter uit een aristokratisch en adellijk geslacht.

Het is niet de bedoeling om de genealogie-de Brune hier uitgebreid te behandelen. Om ons toch enig idee te kunnen vormen omtrent de familie waartoe Hercules' echtgenote behoorde, toch nog even dit...

We vinden haar naam- en stamgenoten uit de 16de, 17de en 18de eeuw terug als Heren van Gentbrugge, fiscaal-raadgevers van de Raad van Vlaanderen, burgemeesters van het Brugse Vrije, stadsmagistraten te Gent, hoogpointers van de kasselrij Kortrijk en een tak mocht vanaf de 17de eeuw de titel van "baron" voeren. (1)

De stamreeks van Anna de Brune :

- I. Hendrik de Brune, van wie :
- II. Jan de Brune, overleden in 1361 en begraven te Wetteren.
Hij huwt Elisabeth Blancquaert, van wie :
- III. Jan de Brune, overleden op 17 augustus 1402.
Hij huwt Catharina Smets, van wie :
- IV. Arent de Brune
Hij huwt N. De Meessene, van wie :
- V-1 Jan de Brune
huwt Marie de Keysere. Begraven in de O.L.Vrouwkathedraal te Antwerpen.
- 2 Frans de Brune
huwt Josine Vande Vijvere, van wie :
- VI-1 Joos de Brune, huwt Joanna d'Hont.
- 2 Anne de Brune, huwt Hercules Van Meerhaeghe.

Wat is er van het echtpaar Hercules Van Meerhaeghe x Anna de Brune geworden? Hadden ze kinderen? Ze bleven vermoedelijk niet te Oudenaarde wonen. Misschien kan een lezer ons een tip geven. Nu we weten waar Hercules vandaan komt, weten we nog niet waar hij heenging. Zo is dat in de stambomerij : ieder antwoord roept nieuwe vragen op. Als U 't ons vraagt, mag "het maken van een genealogie" gerust als dertiende bij de twaalf legendarische werken van Herakles gevoegd worden. In vergelijking met "stambomen" zijn het uitmesten van de Augiasstal of het verslaan van de veelkoppige Hydraslang slechts niemendalletjes.

Was getekend : Herculman Meirhaeghe.

- noten.
1. Filiations de Famille de la Flandre dressés sur pièces authentiques par A. De Vlaminck. Gand 1875. pag 74-78.
 2. Stadsarchief Oudenaarde, Acten en Contracten, Boek 47 - folio 190 verso.
 3. Stadsarchief Oudenaarde, Acten en Contracten, Boek 47 - folio 310.
 4. Zie ook de ballade van Heer Halewijn, 14de eeuw, 15° strofe
"Wat deed zi aen haren keirle?
Van steke tot steke een peirle."

.

Voor u gelezen in "De mentaliteit van boeren en burgers in Oudenaarde en zijn kasselrij (15de - 18de eeuw)" door Rik Castelain : pag 123 :

"Een andere vorm van ontspanning, waarin religieuze en profane elementen met elkaar verweven lagen, was de jaarlijkse Sacramentsprocessie. (...) In 1445 stapte Lioke, de nar van de heer van Schoorisse, in de optocht mee. De stad liet voor hem een "zot habyt" maken, omdat hij de figuur van een meermin uitbeeldde."

Misschien stond een van onze voorvaders toen wel naar de stoet te kijken en vond hij hier inspiratie om een meermin als wapenfiguur te kiezen?

- Bij brief van 22 maart 1987 stuurde Mevr. Renata Dierickx echtg. Van Acker uit Evergem ons een pak rouwzantjes, rouwbrieven en geboortekaartjes toe omtrent haar familieleden-Van Meirhaeghe. Zijzelf is een kleindochter van Constantin Van Meirhaeghe en Hortensia Bergez uit Petegem-Deinze. Onze briefschrijfster heeft zich de moeite getroost om de samenstelling van het gezin van haar grootouders tot en met de kleinkinderen op papier te zetten. Zij schrijft verder dat zij van de broers en zusters van haar grootouders spijtig genoeg niets weet! Dankzij de hulp van mijn kozijn Frans Meirhaeghe uit Deinze, die voor ons indertijd de Burgerlijke Stand van Deinze en fusiegemeenten uitpluisde, kunnen wij het gezin van haar overgrootouders Ivo Van Meirhaeghe en Rosalie Vande Wiele uittekenen :

Ivo Van Meirhaeghe werd te Huise geboren op 2 april 1832 als zoon van Jan-Baptiste Van Meirhaeghe en Maria-Theresia Pappens (Paepens). Hij huwde te Petegem-Deinze op 25 november 1857 met Rosalie Vande Wiele. Zij werd te Petegem-D. geboren op 28 september 1834 als dochter van Pieter Vande Wiele en Francisca Verleye.

Het echtpaar vestigt zich te Petegem-D. waar hun elf kinderen geboren worden. Ivo Van Meirhaeghe was landbouwer van beroep en later ook herbergier. Hij handtekent vaardig de geboorteakten van zijn kinderen. Rosalie Vande Wiele overleed op 9 september 1909 te Petegem in haar woning op de wijk "Driesch", Oudenaardsesteenweg 36.

Ivo Van Meirhaeghe overleed op 84-jarige leeftijd te Petegem-D. op 25 december 1916 in het "Oudemanhuis" gelegen op de wijk "Driesch" Lochtinglos nr. 2. Hierna volgen hun 11 kinderen te Petegem geboren :

- I. HONORE VAN MEIRHAEGHE, geboren op 13 november 1858.
 beroep : "werkman op den ijzeren weg", baanwachter, bareelwachter.
 adres : Petegem-Dries- Gaverse Pontweg 2 en later Poelstraat 11.
 Hij huwt een eerste maal te Petegem op 19.7.1889 met Hortentia Van Der Looven, naaister en kleermaakster.
 kinderen uit het 1° bed geboren te Petegem :
 1, Camille-Joseph, o.21.3.1892 + 11.4.1894
 2, Marie-Louise, o.6.5.1893 + 13.9.1893
 Na het overlijden van Hortentia Vander Looven te Petegem op 2.12.1893, hertrouwt Honoré er op 15.3.1895 met Maria-Sidonia Declercq.
 kinderen uit het 2° bed geboren :
 3. Renatus-Carolus, o.Petegem 9.9.1896, huwt Angele Decaluwé en overlijdt te Gent op 10.10.1979.
 4. Amatus-Andreas, o.Astene 29.12.1902, geen verdere gegevens.
 Marie-Sidonie Declercq overleed te Petegem-D. op 3.11.1918 en Honoré Van Meirhaeghe overleed aldaar op 24.7.1919.

- II. HENRI VAN MEIRHAEGHE, geboren op 11 december 1859.
 beroep : landwerker.
 adres : Petegem-Dries- Gaverse Pontweg 14.
 Hij huwt te Petegem op 20.9.1890 met Marie-Louise Dhaenens.
 Hun kinderen te Petegem-D. geboren :
 1. Charles-Louis, o.15.9.1891 en er overleden op 15.7.1912, "om tien uur 's avonds ter statie des ijzerenwegs". Hij was "ijzerenwegwerkman" van beroep.
 2. Marie-Rosalie, o.13.11.1893, zij huwt René Frans Lambrecht.
 3. Bertha-Alicia, o.15.6.1896, + 28.1.1897
 4. Zoë-Klara, o.15.7.1898, geen verdere gegevens.
 Henri Van Meirhaeghe overleed te Petegem op 14.12.1900.
 Waar en wanneer overleed zijn echtgenote?

III. EMMA VAN MEIRHAEGHE, geboren op 28 november 1861.

Zij huwt een eerste maal te Petegem-D. op 10.3.1886 met zijde-
wever Gentil-Joseph Claerhout.

Na het overlijden van deze laatste te Deinze op 13.8.1898, her-
trouwt Emma te Deinze op 21.11.1900 met Gentil Walgraeve, tim-
merman. Geen verdere gegevens gekend.

IV. CYRILLE VAN MEIRHAEGHE, geboren op 25 januari 1864.

beroep : landwerker.

adres : Petegem-Dries- Oudenaardsesteenweg 83.

Hij huwt te Petegem op 3 mei 1889 met Maria Sophia Van Autreve.

Hun kinderen te Petegem geboren :

1. Maria-Zulma, o.5.1.1890, zij huwt Cyrille Van Dierdonck.
2. Maurice-Eugene, o.6.3.1891 + 31.3.1891.
3. Honoré, o.5.3.1892, geen verdere gegevens.
4. René-Gustaaf, o.29.7.1903, geen verdere gegevens.

Bemerk de leemte in de geboortereeks. Werden elders nog kinderen
geboren? Waar en wanneer overleden Cyrille Van Meirhaeghe en
zijn echtgenote?

V. HORTENSE VAN MEIRHAEGHE, geboren op 11 maart 1868.

Zijdewerkster. Zij overleed op 20-jarige leeftijd te Petegem
op 23 april 1886.

VI. GUSTAVE VAN MEIRHAEGHE, geboren op 16 juli 1868.

beroep : zijdewever, handelaar, herbergier.

Hij huwt te Deinze op 16 november 1898 met Maria Julia La Roy,
kleermaakster.

Hun zoon te Petegem geboren :

1. Etienne, o. 17.11.1899.

Omtrent dit gezin geen verdere gegevens bekend.

VII. REMI VAN MEIRHAEGHE, geboren op 6 november 1870.

beroep : timmerman.

Hij huwt te Petegem-D. op 22 april 1903 met Alina Francisca
Maria De Pau.

Hun kinderen te Petegem geboren :

1. Robert-Emiel, Arthur, o.20.3.1907. Hij huwt Mevr. Bral.
Zij wonen te Brugge en zijn lid van onze familievereniging.
2. Julius-Cesar, o.2.2.1909, geen verdere gegevens.

Remi Van Meirhaeghe overleed te Petegem op 7 april 1947.

Waar en wanneer overleed zijn echtgenote?

VIII. CONSTANTIN VAN MEIRHAEGHE, geboren op 11 maart 1873.

beroep : zijdewever.

adres : Petegem-Dries- Gaversesteenweg 31.

Hij huwt te Petegem op 25.10.1899 met Maria Hortense Bergez.

Hun kinderen te Petegem geboren :

1. Clarista-Maria, o.4.12.1900; zij huwt René Dierickx.
overleden te Antwerpen op 11 juni 1977.
2. Romanus-Rudolph, o.27.2.1902; hij huwt Maria Claeys.
overleden te Moeskroen op 18 december 1973.
3. Gabrielle-Pauline, o.11.8.1904; zij huwt Roger Dierickx.
Zij zijn de ouders van Mevr. Renata Dierickx, onze brief-
schrijfster, tevens lid van onze familievereniging.
4. Maria, o.11.5.1909. Kloosterzuster E.Z. Marcelle.

5. André-Arthur, o.28.11.1910; hij huwt Maria Walcarius.
- 6 en 7 : tweeling o.16.11.1912 :
6. Marcel-Casimir; hij huwt Marie Sabine Bogaert.
7. Albert-Remi; hij huwt Regina Francisca Vander Heyden.
overleden te Antwerpen op 29 januari 1977.

Uit de geboorteaktes van de voornoemde tweeling leren we dat vader Constantin de aangifte niet zelf kon doen omdat hij "door ziekte belet" was. Het was een fatale ziekte, want drie maand later overleed hij te Petegem op 26 februari 1913. Hij werd geen veertig jaar oud. Zijn echtgenote, Maria Hortense Bergez overleed vier jaar later reeds te Gent in het Burgerlijk Gasthuis in de Kluyskensstraat, op 21 februari 1917. Er bleven zeven minderjarige kinderen achter...

- IX. EUGENIA VAN MEIRHAEGHE, geboren op 6 februari 1876.
beroep : naaister.
adres : Petegem-Dries- Oudenaardsesteenweg 4.
Zij huwt te Petegem op 6.4.1904 met Emile Isidore De Pau, timmerman, broer van Alina De Pau (zie onder VII)
Eugenie Van Meirhaeghe overleed te Petegem op 13 maart 1914.
Geen verdere gegevens bekend. Kinderen?
- X. HECTOR VAN MEIRHAEGHE, geboren op 10 november 1879.
beroep : dagloner, voerman, timmerman.
adres : Petegem-Dries- Gaversesteenweg 151 en Oudenaardsesteenweg 61.
Hij huwt te Petegem-D. op 14.8.1901 met Emma Schepens.
Hun kinderen te Petegem geboren :
 1. levenloos mannelijk kind, o.20.8.1902.
 2. Maria-Amelia, o.22.8.1905 + 17.3.1917.
 3. Lucien, o.4.1.1910.
 4. Joanna-Elisabeth, o.28.8.1916.
 5. Honoré, o.8.7.1919.
 Omtrent dit gezin zijn ons geen verdere gegevens bekend.
- XI. ARTHUR-JOSEPH VAN MEIRHAEGHE, geboren op 30 maart 1881.
beroep : bediende
Hij huwt te Petegem op 3.2.1909 met Bertha Maria Lambrecht.
Hun zoon te Petegem geboren :
 1. Roger-Ivo-Bruno, o.10.12.1910 + 3.5.1936.
 Arthur Van Meirhaeghe overleed te Petegem op 17 oktober 1938.
Geen verdere gegevens omtrent zijn echtgenote.

Keren we na dit overzicht op onze stappen terug en werpen we een blik op de voorouders van Ivo Van Meirhaeghe.

Jan-Baptiste Van Meirhaeghe, de vader van Ivo, werd te Huise geboren op 9 oktober 1801 als zoon van Albertina Van Meirhaeghe. Zijn geboorteaakte zegt dat Jan-Baptiste "legitimatus est per subsequens matrimonium quod mater contraxit cum Petrus Joannes Van Meirhaeghe." Jan-Baptiste werd dus gewettigd door het huwelijk dat moeder Albertina Van Meirhaeghe naderhand sloot met Pieter-Jan Van Meirhaeghe. Albertina en Pieter-Jan waren mekaars achternicht en achterneef. Ze waren dus bloedverwanten in de 3° graad en allebei achterkleinkinderen van hetzelfde overgrootouderpaar Adrianus Van Meirhaeghe en Maria Declercq, van wie trouwens heel wat leden van onze familievereniging afstammen. Jan-Baptiste Van Meirhaeghe overleed te Vannegem-Lede op 22 juni 1874. Zijn echtgenote, Maria-Theresia Paepens, was 35 jaar eerder al overleden te Huise op 1 januari 1839. Tot zover dit overzicht van deze familietak en nogmaals van harte dank aan Mevr. R. Dierickx-Van Acker voor de brief en de documenten!

DE VAN MEIRHAEGHE-ROUTE

Reeds lang speelden we met het idee om voor u een route uit te stippen doorheen het leuke lieve land waarin de wortels van onze stamboom sinds eeuwen vergroeid zitten. Nu is het zover : de Van Meirhaegheroute is in kaart gebracht!

Zoals u weet, stond onze wieg te Wortegem, een dorp in de zuidwestelijke hoek van de provincie Oost-Vlaanderen. Onze naamgenoten verspreidden zich naderhand over het heuvelgebied tussen Schelde en Leie en in de Scheldevallei zelf. De reisweg leidt u door een van Vlaanderens mooiste landschappen, waarin vergeten dorpjes met een meesterlijke teerlingworp gegooid werden. Dorpjes waar de tijd op de torenklok bleef stilstaan. Deze route wordt geen pure zoektocht, al stellen we en passant wel enkele vragen. Het is eerder een bezoektocht door de streek waar onze voorouders in een ver en nabij verleden woonden en werkten, leefden en liefden. Waar ze uit de eeuwigheid werden geboren, een naam kregen en naar diezelfde eeuwigheid terugkeerden. Onze familienaam : het erfdeel dat ze nalieten. Dit wordt niet alleen een dagtrip door een gebied van een nog bijna ongerepte natuurschoonheid; het wordt ook een reis in de tijd. Treden we nu in de voetstappen van onze voorouders en gaandeweg zullen we ons een konkreet idee kunnen vormen van de weg die zij gegaan zijn.

Vooraf nog deze tips. Mocht u onderweg de draad verliezen, dan kunt u zich telkens heroriënteren op de kerktorens van de dorpjes die we aandoen. We raden u ook aan om reeds vóór de middag te starten. Dan kunt u zonder overhaasten onderweg uw droogje en natje nemen. Eet- en drinkgelegenheden zijn er genoeg. Maar ook de knapzak bergt gezelligheid. Doe zoals onze voorzaten, die ergens onder de bomen of aan de rand van een kouter hun dikke, al dan niet met ham belegde, "stuiten" uit de korf oppeuzelden. Reken als u rustig rijdt en van alle geneugten geniet op zo'n vijf uur.

Eigenlijk zou het startschot moeten weerklinken op Waregem-Nieuwenhove. Meer bepaald in de straat die genoemd werd naar Pater Remi Van Meirhaeghe, alias Mei Ta Jen, onze bijna zalige naamgenoot die in China vermoord werd. Omwille van praktische redenen en het element "water" in onze familienaam indachtig, starten we echter aan de watertoren, vlakbij de E-17 afrit - Waregem. Mei Ta Jen, wij groeten u bij het begin van een hopelijks veilige vaart!

U bevindt zich op de E-17. Rijdt u richting Kortrijk, neem dan de afrit Waregem. Aan de hoofdweg neemt u rechts en direkt weer rechts, richting watertoren. Rijdt u richting Gent, neem afrit Waregem. Op de hoofdweg links nemen, over de E-17 brug rijden en dadelijk rechtsaf, richting Watertoren.

Met het gezicht naar de watertoren neemt u links richting Waregem. Rechts loopt trouwens dood. Na 200 m. neemt u de eerste straat rechts, richting Wortegem. Net voorbij de E-17-brug rijdt u links de parking op van het "Flanders Field American Cemetry". We brengen een bezoek aan dit prachtig soldatenkerkhof uit de Eerste Wereldoorlog en we horen Willem Vermandere zingen : "Het is de oorlog dat g' hier were vindt, oltied iemands vader, oltied iemands kind..."

vraag 1. Hoeveel Amerikaanse soldaten vonden hier hun laatste rustplaats?

We zijn er stil bij geworden en laten we het zo houden. Doe het rustig aan. U hoeft het ronderecord van Francorchamps niet te verbeteren. We rijden verder richting Wortegem.

Geniet van de Spitaelbossen en het groen van Oud-Moregem. Hier woonde Arent Van Meirhaeghe, wiens kind omstreeks 1580 door de wolven "zeer ghebeten" werd. De weg stijgt en op de top, aan " 't Stokerijtje", neemt u rechts. Dit is de Tjammelsstraat. Een verwrouwde naam uit onze familiegeschiedenis. Onze stamvader Roegier Van Meirhaeghe huwde omstreeks 1530 met Joosijntje Tjammels. Onze route loopt hier even parallel met het Hector Plancquaert-wandelpad. U moet beslist eens een dagje reserveren om dit pad te bewandelen. Temeer daar advocaat, aristocraat, literator en politicus Hector Plancquaert (1863-1953) , als zoon van Marcellinus en Euphemia Victoria Van Meirhaeghe, toch ook een halve Meirhaeghe is. U volgt de Tjammelsstraat tot aan de doodlopende weg. Daar neemt u links tot aan de 'voorkeur van rechts'. Volg links mee en neem opnieuw eerste straat links. Rechts van de weg spiegelt de Tjammelsvijver en verderop ligt Tjammelshof verscholen tussen het groen. Rij verder tot aan de hoofdweg. Dit is de Waregemse straat. U neemt rechts en rijdt richting Wortegem.

WORTEGEM : Ach Wortegem... zo iets als oude namen tellen van wie er niet meer zijn. Verhalen maken van herinneringen en langzaam dwalen door een eigen land. Een beetje knielen voor wat heilig is. en zeker weten dat wat al weg is toch niet wordt vergeten.

We rijden de dorpskom binnen. We laten de kerk links liggen en nemen aan het rondpunt links richting Oudenaarde. Aan de 'rode lichten' nemen we links, richting Kruishoutem, en bijna direkt weer links. We bevinden ons in de Kleistraat, waar Franchoys Van Meerhaeghe omstreeks 1560 zijn hoeve uitbaatte. Links zien we de historische herberg "Den Ouden Cley", waar "Wortegemsen" geserveerd wordt. Enkele passen vóór het kafeetje ligt de bewuste "wigh" waarover diezelfde Franchoys Van Meerhaeghe en Pieter Vanden Dorpe anno 1576 én in Meermin nr.22 een gerechtelijk woordeke placeerden. We vervolgen onze weg tot we voor ons, rechts van de weg, het Hof van Walem in al zijn majesteit en pracht zien opduiken. Dat deze abdijhoeve inderdaad eeuwenlang het kloppende hart van de gelijknamige heerlijkheid van Walem was, is vandaag nog duidelijk te merken. Ze heeft niks aan dominantie en grandeur ingeboet. Even voorbij Walem liggen de kouters en we herinneren ons hoe Franchoys Van Meerhaeghe als meester, doch in het zweet zijns aanschijns, over deze akkers regeerde.

vraag 2. Op welke datum ondertekende Franchoys Van Meerhaeghe het pachtkontrakt dat hem tot pachter van het Hof van Walem maakte?

We volgen het betonbaantje. Het lijkt wel het krinkelende winkelen-de ding van Gezellige Guido Gezelle in zijn beste dagen. Neem op het einde, aan de T, de asfaltweg links. We bevinden ons in de Turkestraat te Nokere. Groet een kapelletje links, maar rijdt u rechtdoor. Met ah's en oh's groeten we de eendjes in de vijvers rond het Kasteel van Nokere. Volg in de bocht naar links tot op de grote baan Waregem-Nokere. Links ligt het gehucht Nellekenskeer, waar in 1634 "Nelleke" De Vos als heks verbrand werd. Was het om heksenredenen dat Jan Van Meirhaeghe een paar maand later met have en goed, met hebben en houden, met pak en zak naar Kanegem vertrok? We nemen op de hoofdweg echter rechts. Voorbij de top duikelen we rechts Nokeredorp binnen.

NOKERE : Thuis heb ik nog een ansichtkaart een boere-erf, een kar met paard... Dit dorp, ik weet nog hoe het was.

Stal de wagen in de schaduw van de Vrijheidsboom die hier omstreeks 1831 werd geplant en die inmiddels geklasseerd is. Strek even de benen. Nokere is misschien wel het mooiste dorpje van onze route. In het golvend landschap zoekt het bescherming achter de dichte bossen van Oud Moregem en Spitaelbossen. Een uitloper van de Vlaamse Ardennen zorgt voor een verrassend reliëf, dat van 19m. aan Nellekenskeer, steil opklimt tot 65 m. op de Lindenhoek. Stamvader Roegier Van Meirhaeghe woonde omstreeks 1600 op de "Hooghenhouck". Nokere is beslist een der weinige dorpen waar de landelijke omlijsting niet is teloor gegaan en waar de historisch gegroeide dorpskom bijna onaangetast bleef. Het interessante is dat het hele dorpskommetje in feite slechts functioneert als toegangspoort tot de prachtige dreef en het superbe goed, waarin nu baron Casier woont. Het kasteel van Nokere is gelegen in een subliem park, midden ruimspiegeldende waterpartijen. Eigenlijk mag men niet zeggen dat het Kasteel bij Nokere behoort. Het is net omgekeerd : Nokere behoort bij het kasteel! En hoeveel meer zal dat vroeger het geval geweest zijn...

Het weze nog gezegd het Kasteel met het domein slechts ééns in het jaar voor het publiek wordt opengesteld : op de 2° zondag van juli. Dan kunt u er ook de unieke verzameling koetsen bewonderen. Een ander toeristisch aspect van Nokere is de jacht. Wie werkelijk beleven wil wat hij wellicht enkel uit oude prenten kent, moet zich de 1° zondag van november naar Nokere begeven. Tijdens de mis die met jachthorens wordt opgeluisterd, wordt een haas geöfferd. Na de kerkdienst heeft op het dorpsplein de zegening van de jachtstoet plaats, waarop een geanimeerd spektakel volgt.

Wij klimmen nu echter op naar de Sint-Ursmaruskerk, waar onze Kane-gemse stamvader Jan Van Meirhaeghe omstreeks 1629 kerkmeester was. In de buitenmuur van de kerk zoeken we de "sepulture van den eersaemen Pieter Joannes Van De Wiele fs Pieter, geboortig van Cruys-hautem, borgemeester, overleden tot Nokere den 2 maerte 1792 in den ouderdom van 81 jaeren, weduwaer van Joanna Van Merhaeghe fa Judoci, overleden den 5 october 1771, oud 53 jaeren."

vraag 3. Hoeveel kinderen had dit echtpaar?

U klimt weer achter het stuurwiel en u vervolgt uw weg naar beneden. Volg links naar boven : de Fonteinstraat. Aan de Y neemt u rechts tot aan de hoofdweg. Neem daar rechts richting Anzegem. U komt weer op grondgebied Wortegem. U rijdt voorbij de onthoofde molen rechts van u en u neemt de eerste straat links. Dit is de..... MEIRHAEGSTRAAT! Hier zweeft de eerste adem van onze familienaam : anno 964 Merahaga. We nemen één minuut stilte in acht en laten duizend jaar voorbijflitsen. Hier werd omstreeks 1200 Willem die op de Merhage woonde gedoopt tot Willem van Merhage. En op de akkers die Gertrudis Van Merhage omstreeks 1280 met haar vier zonen uitbaatte, werd nu een crossparcours aangelegd... Tekenen des tijds.

We vervolgen onze weg tot aan de T : de Karmstraat. We nemen rechts en rijden richting Ooike-dorp, voorbij de hoeve van Henri De Steur, wiens echtgenote Adrienne Meirhaeghe ons onlangs verliet, zo dicht bij de vadergrond. Op het einde van de Karmstraat draaien we links af naar de dorpskerk. We stallen onze wagen op de parking en we stappen naar de kerk van Ooike.

OOIKE : Waar Willem Van Meirhaeghe in 1660 "up de plaetsche bij tkerckhof" een hardgekookt eitje pelde met Janneke Verriest, de meid van de pastoor (zie Meermin 5 en 6). Waar zijn grootvader Jan Van Meirhaeghe baljuw en zijn vader, ook Willem geheten, schepen en greffier was. Waar een ander familielid, Christiaan Van Meirhaeghe, op het einde van de 17de eeuw eveneens baljuw was. Ooike, waar François Van Merhaeghe burgemeester was van 1870 tot 1884.

Ooikekerk, waarin zoveel notabele Van Meirhaeghes begraven werden. Ooikekerk die een prachtige 18de eeuwse rococomontrans plus twee zilveren ampullen met schaal bezit, haar in 1702 geschonken door Joos Van Damme en zijn echtgenote Margriete Van Meirhaeghe. Waar tot de kerkschat ook nog behoort : een kostbare gouden kelk met zilver versierd én een pateen, in 1762 geschonken door Judocus Van Meirhaeghe. Ooike waar de Van Meirhaeghes een stuk dorpsgeschiedenis hebben geschreven.

Zoek in de buitenmuur van de kerk de grafsteen van de familie Kettle. Daarop staat een naamgenoot vermeld.

vraag 4. Hoe heet die naamgenoot en welke is zijn overlijdensdatum?

Klim dan weer in de wagen, laat de kerk links liggen en vervolg uw weg. Tot aan de grote baan. Aan "stop" neemt u links, richting Deinze. Kijk uit : aan kafee " 't Strop" neemt u rechts en u rijdt naar de kerk van Wannegem.

WANNEGEM : U kunt er wat uitblazen of gewoon uw weg vervolgen.

Wannegem is een gedicht. Kan het ook anders met achter de kerk de pastorie van priester-dichter Albert De Vos?! Ook in de buitenmuur van deze kerk vinden we een ingemetselde grafsteen : "de sepulture van den eersaemen Pieter De Jaeger fs Joos, in zijn leven schepenen geweest van Wanneghem ende Lede, overleden in 1764, 50 jaer, ende van zijn huysvrouw Marie Anne De Ruyck, overleden 31.8.1767, 70 jaer, tsaem in houwelijk geweest 27 jaeren." Dit echtpaar had zeven kinderen. Een dochter Maria Anna De Jaegher huwde met Frans Van Meerhaeghe. Een zoveelste gebeiteld stukje familiegeschiedenis. Hier was Joos VMeirhaeghe pastoor in 1565.

Aan de kerk nemen we de Huisepontweg. We laten de kerk dus links liggen en volgen tot we aan de linkerkant van de weg de romp zien van een molen. Stap even uit en beklim de molenheuvel. Bewonder het prachtige panorama. In het groen ligt het Kasteel van Wannegem, opgetrokken in 1786. In tegenovergestelde richting reikt uw blik tot in Kruishoutem. Zoek echter vlakbij het antwoord op de volgende vraag.

vraag 5. Hoeveel bijbelse kinderbedervers kunnen hier verdrongen worden?

Verlaat de Huisepontweg en rij vlak voor de molen de Molenstraat in. Neem de eerste straat rechts, dit is de Terwedenstraat. Volg en u ziet rechts van u nogmaals het Kasteel van Wannegem in de verte. Volg tot op de T en neem daar rechts. De betonweg wordt asfalt en mondt ongeveer aan het Kasteel uit. U bevindt zich opnieuw in de Huisepontweg en u neemt links. De kasseien worden beton en u rijdt Huise binnen.

HUISE : Bakermat van wat wij in onze genealogie "de tak-Huise" noemen. Olivier Van Meirhaeghe, Wortegemnaar van geboorte, vestigde zich hier omstreeks het jaar 1600. Zijn talloze nakomelingen verspreidden zich in de omliggende dorpen Ouwegem, Zingem, Asper enz. Dorpen die we niet aandoen.

Gekomen in het centrum van Huise rijden we min of meer rechtdoor. We laten dus de kerk rechts liggen en vervolgen onze route. Rechts merkt u een bosje. Opgelet! Straks moet u rechtsaf. U rijdt dus de Korte Aststraat in en u daalt af naar Mullem. Rechts, tussen de bomen, ligt het Kasteel van Baron de Gerlache, de bekende Zuidpoolreiziger. U rijdt voorbij de herberg "De Kroon", bekend uit de T.V.serie Hard Labeur en u parkeert uw wagen voor het gemeentehuis. Gooi de portieren open en haal een frisse neus!

MULLEM : Samen met Nokere misschien wel de mooiste parel van de Van Meirhaegheroute. Luister in dit vergeten dorp naar de dichter Anton Van Wilderode : "De moerbeitoppen ruisten. God ging voorbij." Hoe laat is het ondertussen geworden? We richten de blik kerktoerenwaarts en zien hoe de tijd hier stilstaat. Er werd een aanvraag ingediend om de zeer oude dorpskern, in zijn geheel, als landschap te klasseren. Mullem is één uitnodiging tot wandelen. Verpozing vindt u in "De Kroon". U kunt er pannekoeken eten of proeven van de 78 bieren... Als u daarna nog helder van geest bent, kunt u de volgende vraag beantwoorden.

vraag 6. Hier woonde en werkte de auteur van "Hard Labour". Hoe luiden zijn naam en voornaam?

En de Van Meirhaeghes? Ja, ook hier zijn ze aanwezig. Op het kerkhof liggen burgemeester Kamiel Van Meirhaeghe en zijn echtgenote Marie Nathalie Van Meirhaeghe. In hun direkte omgeving nog enkele naamgenoten en verwanten. Begeef u weer wagenwaarts en avanti.

Laat het gemeentehuis rechts liggen en verlaat de dorpskern. Dan neemt u de eerste straat rechts, een kasseiweg. Dit is de Rooigemstraat. U volgt tot aan de T en u volgt rechts naar Lede.

LEDE : deel van het siamese tweelingpaar Wannegem-Lede. We draaien rechtsaf rond de Sint-Dionysiuskerk en volgen tot aan de Y. Daar nemen we links en rijden richting Wannegem. Bemerkt rechts van u nogmaals het Kasteel van Wannegem en links van de weg de vijvers. Bij het binnenrijden van de dorpskom nemen we links de Fonteinstraat naar beneden. Verlaat in de bocht de asfaltweg. U neemt dus de Vaddenstraat, een kasseiweg. Links van de weg werpt u een laatste blik op het kasteel. U volgt en slaat dan rechtsaf : de Kelderstr. U komt terug op grondgebied Ooike. Eenmaal boven, aan de betonweg, rijdt u rechts de Duytstraat in. Bemerkt de prachtige aloude hoeve voor u. Volg de Duytstraat links mee en dan weer rechts. Aan de rode "stop" komt u opnieuw aan de hoofdweg Oudenaarde-Deinze. U neemt links, richting Oudenaarde-5 km.

OUDENAARDE : De oude hoofdplaats van de gelijknamige kasselrij waartoe alle dorpjes die we op onze route aandoen behoorden. Onze voorouders van de buiten lieten zich hier vanaf het einde van de 13de eeuw als 'buitenpoorters' registreren. Op het einde van de 15de eeuw vestigde Wortegemnaar Francois Van Meirhaeghe zich binnen de stad. Hij werd de stamvader van een zeer welvarende tak van onze boom. Zijn kinderen en kleinkinderen, die een dolfin in het familiewapen voerden, oefenden hier bestuursfuncties uit tijdens de 16de eeuw. De Sinte-Walburgakerk vormt een indrukwekkend bouwwerk van van Brabantse gotiek. Binnen deze kerk werd Marie Van Meirhaeghe begraven in het Beeldenstormjaar 1566. We bewonderen het Stadhuis, een der mooiste voorbeelden van gotische burgerlijke bouwkunst én de "eeuwenoude" stellingen... We stappen het Stadhuis binnen. In de bovenkamers is het oude stadsarchief ondergebracht, waaruit we reeds zoveel schatten hebben opgedolven. In de benedenzalen kunt u een tentoonstelling meepikken of even bij de toeristische dienst binnenwippen. Hier beneden vindt u ook het antwoord op de volgende vraag.

vraag 7. Welke was in oude en goedkopere tijden de kostprijs voor het wegen van 1 kg. boter?

We verlaten het Stadhuis, zoeken de meermin, vinden er geen, doch vragen ons af :

vraag 8. Hoeveel dolfijnen gorgelen hier hun keel?

We zoeken een plekje op een der vele terrasjes en we herinneren ons die memorabele 20° augustus 1983, toen Oudenaarde door het bonte

entoesiaste Van Meirhaegheleger werd ingenomen. Luister scherp! Hoort u boven de drukte niet de schorre noodkreet van... ach, ach, Lucas Vander Vorst-alias Adriaantje Brouwer : Zynkêêêê!!! Hoe vaak heeft deze hartverscheurende klaagzang ons niet tot tranenstoe bewogen tijdens onze BRT-zondagavonden? Of waren het tranen van het lachen? Adieu Zynkêêêêêê!!!

We leggen de zweep over onze P.K.'s en vervolgen onze weg. Met het gezicht naar de gevel van het stadhuis nemen we de straat rechts naast het Stadhuis. Dit is de Nederstraat. Aan het Tacambaroplein nemen we links in de hoek de Beverestraat. We rijden richting Kruishoutem. We dwarsen de spoorweg. Even opgelet nu. Aan Beverekerk nemen we de straat links, vlak naast de kerk. Dit is de Wortegemstraat, richting Waregem. We nemen dus niet de Kortrijkstraat!

BEVERE : Waar Lowijs Vande Woestijne, de echtgenoot van de daarnet genoemde Marie Van Meirhaeghe, op 11 maart 1551 in de Sint-Annakapel van de kerk begraven werd. We volgen de Wortegemstraat en na een 2-tal km. vinden we, rechts van de weg, vlakbij Moregem, omgeven door enkele laagstammige bomen : "De Oude Vierschaar", enig in België. Hier werd in oude tijden recht gesproken, geoordeeld en veroordeeld, door de plaatselijke schepenen. U vervolgt uw weg en voorbij "Brandstoffen Debruyne" kijkt u uit naar wegwijzer 'Moregemplein'. Daar neemt u links naar beneden en u stevent op het kerkje van Moregem af.

MOREGEM : Is het zoveelste schilderachtige plekje op onze route. En met de dichter vraag ik me af : "Heb ik de mensen lief, om de stilte tussen de woorden." "Moringehem" en "Merahaga" worden reeds samen genoemd in een oorkonde uit 965. Toch duurt het nog zes eeuwen alvorens de eerste naamgenoot er zich vestigt : Beernaert Van Meirhaeghe, een nonkel van Olivier uit Huise, die in 1576 "tiedeman" van Moregem was en er in 1581 overleed.

Laat de kerk links liggen en vervolg uw weg omhoog, richting Petegemplein. Aan "De Goede Geburen" neemt u links de Lindestraat. U volgt en aan het kruispunt neemt u links en direkt weer rechts. Volg de wijzers 'Petegemplein'. U dwarst de sporen en u rijdt voorbij de kerk van Petegem, die links van u ligt.

PETEGEM : Is op historisch vlak een belangrijk dorp. Het was de woonplaats van de Heren van Petegem, een der belangrijkste adellijke geslachten, van dezelfde rang als de graven van Vlaanderen zelf. Zo'n tien jaar geleden heeft een ploeg archeologen -die kampeerde bij landbouwer P. Van Merhaeghe- hier opgravingen verricht. Ze vonden er sporen van een Karolingische villa uit de 8^e eeuw, die later uitgroeide tot een middeleeuwse burcht. Gwijde van Dampierre -de Guldensporengraaf uit 1302- bouwde het vervalen kasteel weer op tot een echt "Beaulieu" voor zijn echtgenote, die er de abdij der Rijke Klaren stichtte. Als genealogen hebben we het Beaulieu-archief doorploegd en vonden er talrijke Van Meirhaeghesporen. Eén voorbeeld : "Op 25 sporcle 1497 schonk de abdis in eeuwige pacht aan Jan Vande Wiele, een stick meersch ende bosch, geheten het hemelrijcke, afgewonnen van de erfgenamen van Fransois Van Meirhaeghe."

Vervolg uw weg. Aan de 'stop', aan de hoofdweg Kortrijk-Oudenaarde, neemt u links, richting Oudenaarde. U volgt en u neemt de tweede straat rechts. Dit is de Meersstraat. Voor u, in de diepte, liggen de Scheldemeersen. Bij het rechts inrijden van de Muurstraat zie

je de overblijfselen van de abdij-Beaulieu. U neemt vervolgens het eerste straatje links : de Abdijstraat. Parkeer uw wagen voor de inrijpoort. De rest doen we te voet. We stappen door de ingangspoort die het wapen van Vlaanderen draagt. De hoeve rechts binnen het abdijsdomein is het vroegere kapelaanshuis, een prachtige herenwoning. Vóór ons bevindt zich de abdijshoeve Beaulieu : het vroegere gastenkwartier van de abdij. Bemerkt het vooruitspringende torentje dat uit vijf geledingen bestaat en bekroond is met een klokvormige bekapping. Bekijk dit gebouw langs alle kanten en vertel ons dan :

vraag 9. Hoe heet het huis van de 'fabelachtige' TV-journalist?

Wandel terug naar de wagen en rij links de Muurstraat weer in. Een beetje verder kunt u, indien gewenst, via de Kasteeldreef links, het prachtige domein van de Golf en Country Club bezoeken. Zoniet, dan rijdt u gewoon verder tot aan de hoofdweg. Daar neemt u links, U rijdt voorbij de hoofdingang van de Golf & Countryclub en aan "Barba's" neemt u links de Scheldestraat. U volgt rechts mee en links van u hebt u een mooi zicht op de Scheldemeersen, de kerk van Melden en de Koppenberg. Op de hoofdweg volgt links mee. Even voorbij het bord 'Elsegem 1 km', rijdt u links het Gemeentelijk Domein de Ghellinck binnen. Een zoveelste groene oase. De hoeve behoort tot de vroegere bijgebouwen van het kasteel de Ghellinck, afgebrand in 1974. Nu onze zuurstofflessen weer gevuld zijn, rijden we terug naar de hoofdweg. Daar nemen we links en aan het 1° huis rechts van de weg nemen we rechts. Wat verder volgen we rechts. U ziet reeds het kerkje van Elsegem, ons streefpunt. Aan de T neemt u links en u rijdt naar het centrum.

ELSEGEM : Vormt, sedert de fusie, samen met een stuk van Ooike, Wortegem, Moregem en Petegem, de nieuwe eenheid Wortegem-Petegem. Onze eerste naamgenoot treffen we er aan in de 2° helft van de 16de eeuw : Lisbette Van Meirhaeghe. Zij huwde met Arent Anrijs, die er aan de pest stierf in 1569. Lisbette hertrouwde met Philips Vande Woestijne en overleed te Elsegem in 1591.

U laat het kerkje rechts liggen en u rijdt de Sneppestraat links in. U dwarst de sporen, volg de Sneppestraat die Zonnestraat wordt. Kijk uit naar 'de hoeve met het klokje' en neem daar rechts de Heerbaan, richting Petegem- en Moregemplein. U volgt en aan "De Goede Geburen" rijdt u links naar beneden : de Parcelstraat. Aan de V rijdt u links omhoog de Cauborrestraat in. In de verte ziet u de torenspits van Wortegem. Links in de diepte ligt het hof "Ter Cauborre". Een familie-historische plaats : hier woonde van 1480 tot 1530 ons aller stamvader Lodewijk Van Meirhaeghe, de man met het meerminzegel. We vervolgen onze weg, goed uitkijkend voor overzwemmend zeemeerwijd, tot aan de zessprong. Daar rijdt u kwasi rechtdoor de Vrouweneikstraat in die aan de kerk van Wortegem uitgaat. We volgen links mee, richting Anzegem en wuiven en passant adieu aan onze bakermat en aan de O.L.Vrouwekerk rechts van ons. We stevenen nu recht op Anzegem af.

ANZEGEM : Een aloud Van Meirhaeghenest, waar onze naamgenoten, sedert de 17de eeuw, konstant en talrijk aanwezig waren en zijn. Tussen 1660 en 1800 werden hier zo'n honderd Van Meirhaeghes geboren. Antoon de Schietere, gehuwd met Joanna Van Meirhaeghe, was er schepen van de Heerlijkheid van Hemsrode, tijdens de 17de eeuw. Zijn broer Ferdinand de Schietere, gehuwd met Anna Van Meirhaeghe, was er baljuw van diezelfde heerlijkheid. Zoals het notabelen past, werden Ferdinand en Anna in de kerk van Anzegem begraven.

Laat de kerk links liggen en rij rechtdoor naar Tiegemberg. Voorbij Het Vossenhol, stalt u de wagen op de parking links van de weg, aan " 't Fonteintje".

TIEGEM : Eindpunt van de Van Meirhaegheroute op de beboste hellingen en van Tiegemberg. We wandelen het domein binnen : het Sint-Arnolduspark. De H. Arnoldus zou te Tiegem geboren zijn omstreeks 1040. Halfweg de 15de eeuw ontstond hier een bedevaartsplaats, waar men nabij de wonderbron en de kapel, nog altijd kan "dienen" voor/tegen oogziekten en kanker. Naar deze populaire streekheilige werden talloze Van Meirhaeghes "Arnold" of "Arent" gedoopt. Zoek aan de kapel het antwoord op de laatste vraag.

vraag 10. Welke is de overlijdensdatum van Sint-Arnoldus?

Naast een bedevaartsoord is het park ook een ontspanningsoord. Kinderen kunnen op de hellingen of op het speelplein hun duivels ontbinden, terwijl de volwassenen de H. Arnoldus alle eer aandoen door een stevige pint te drinken. Hij was namelijk ook de patroon van de brouwers.

Tijd om de terugweg aan te vatten. U neemt de weg links, vlak voor 't Fonteintje. U volgt. Aan het einde van de Doornstraat neemt u links. Aan de T, vlak voor "Hoeve Berghof", neemt u de asfaltweg rechts. Rechts meevolgen en direkt links. Boven de velden ziet u Anzegem-kerk. Volgen tot aan de T, de asfaltweg verlaten en links de betonweg nemen richting kerk. U dwarst de sporen. Volg de asfaltweg rechts naast de spoorbaan. Aan de hoofdweg neemt u links. Rechtover de dorpskerk neemt u rechts, richting Waregem en E.17. Als u de watertoren ziet opduiken is de Van Meirhaeghecirkel rond. Terwijl we huiswaarts varen, schieten de woorden van André Demedts ons te binnen :

Lof zij het land waar ik geboren ben. Hier groeit geen boom, noch ligt een steen die ik niet ken.

.

Het zou ons plezier doen, mocht u ons na de rondrit uw bevindingen toesturen. Wat vond u ervan? Waren er problemen met de reisleijzer die eventueel kunnen rechtgezet worden? Hoelang deed u er over?

Stuur ons ook de antwoorden op de vragen. Uit de juiste oplossingen zullen drie winnaars met een gekleurde sticker van ons wapenschild bekroond worden. De onschuldige kinderhand van mijn zoontje Arent zal eventueel het lot bepalen.

De antwoorden moeten binnen zijn vóór 1 november 1987.

.

De Van Meirhaegheroute werd uitgezweet door Jan en Andrea Meirhaeghe, André en Simonne Meirhaeghe en dochter Els én door Herman, Balder en Arent Meirhaeghe.

.

schiftingsvraag 11.

Hoe laat was het op Mullemkerk toen u er voorbij kwam ?

ter overweging :

Wat betekent geboorte voor een man, als het een schande is voor zijn dode voorouders om zulk een nageslacht te hebben?